

“శేషయ్యా?”

“ప్రభూ!”

“చల్లగాలికి అలా కాసేపు తిరిగివద్దాం వస్తావా?”

“ప్రభువుల మాటకి నే నెప్పుడేనా అడ్డు చెప్పానా?—పదండి—”

“ఎటువేపు వెడదా?”

“తమ కలవ్—ఎటు వెళ్ళినా వెళ్ల వచ్చునండి—”

“కాలినడకను వెడదామా, కారులో వెడదామా.”

“ఎలా వెళ్ళినా వెళ్ళవచ్చునండి—”

“చుక్కీ ఎంతసేపట్లో తిరిగి వద్దా?”

“ఎంతసేపట్లోనైనా తిరిగి రావచ్చు నండి—”

“పోనీ వెళ్ళడం మానేస్తే?”

“మానేస్తే మానెయ్యవచ్చునండి—”

“అయినా, కాసేపు అలా తిరిగి

వస్తేనే మంచిదేమో.”

“మంచిదే కావచ్చునండి—”

“అయితే వెడదామా?”

“వెడితే వెళ్ళొచ్చునండి—”

“శేషయ్యా! దేవికూడా మనతోబాటు షికారుకి వస్తుందేమో?”

“వస్తే రావచ్చునండి—”

“అవిణ్ణికూడా మనతోబాటు కాస్త అలా చల్లగాలిలో తిరగనీయడం మంచిదే కదా.”

“మంచిదే కావచ్చునండి—”

“అయితే మనం ‘మేము షికారుకు వెళుతున్నాం—వస్తే రావచ్చును’ అని దేవికి కబురు చెయ్యాలి కదూ?”

“చెయ్యవచ్చునండి—”

“మనం కబురుచేసిన పిమ్మట అవిడ వస్తే వస్తానంటుంది, లేకపోతే రానంటుంది—అంతేకాదూ?”

“అంతేనండి—”

“వాస్తానం చే కూడా తీసుకు వెడతాం—?”

“అంతేనండి—”

“రానంచే తీసుకువెళ్ళం—ఏం?”

“అవునండి—”

“దేవికూడా వస్తే కారుమీద వెడితే బాగుంటుందా, కాలి నడకను వెడితే బాగుంటుందా?”

“ఎలా వెళ్ళినా బాగానే వుంటుందండీ—”

“అయినా కారుమీద వెడితేనే బావుండేలా వుంది; దేవి పాదాలు శ్రమకు అలవాటు పడినవి కావు—ఏమంటావ్ శేషయ్యా?”

“మీరు చెప్పింది నిజమేనండి—”

“రైట్: అయితే డ్రైవరుకి కబురు చెయ్యి, కారు తీసుకురమ్మని?”

“అతనింకా వచ్చివుండడండి—”

“ఎక్కడి కెళ్లాడూ?”

“దేవిగారిని గాలి షికారుకి తీసికెళ్ళాడండీ?”